

צילום: יעקב גולד

אברהם אביכם

בפעם הראשונה, באופן חרפעי ויוצאדופן, יחולק הראיון, במסגרת התוכנית מגירות-הלב בגליציה לשני חלקים.

עזרה עברון, עורכת-התוכנית, הקליטה ראיון עם **רפיק חלבי**, השחה התארכה וגלשה מעבר לזמן המוקדש לתוכנית אחת.

בחלק הראשון דיבר חלבי על הספר החדש שלו, שבכתביתו הוא עוסק כרגע, ובחלק השני על דברים אישיים. עברון לא הצליחה לצמצם את הרעיון לשעת-שידור אחת, ולכן יהיו שתיים, שישודרו שבוע אחר שבוע. נושא הספר החדש של חלבי הוא, לדבריו, "לחיות בישראל", והוא אומר עליו, בין השאר: "הספר שלי הוא ספר של חשבון עם התורה הישראלית. בין השאר אני מתחשבן, למשל, עם הרב יצחק פרץ, למשל עם ממשלת-יש

מראיון חלבי מתי התגייר אברהם!

הוא אומר: "אחד מן הדברים הרבים לי מילדותי כדלית-אל-כרמל: לאבא שלי היה חמור, ועל החמור הוא היה לוקח אותנו, כל הילדים, לכפר יהושע, שם, ככפר-יהושע, היכרתי את בני-היהודים הראשונים בחי, את אביכם היה צריך לכתוב יהודי ש"במקום אחד: כמו מנחם בגין, כך גם אבא שלי, תמיד שומע את הבי-בי-סיי, הונא לנר" (בערבית: כאן לונדון) זאת תחנת-השידור ששומעים כדלית-אל-כרמל, כששומעים שיש חדשות מלונדון, כל הכפר יושב ושומע את הונא לנר".

התוכנית תשודר בגליציה ליום השישי, ב-7 בערב.

שידור

בתוכני הרשות

למחוק מהפרוטוקולו

אחד הנושאים, שהיו על סדר-יומו של הוועדה-המנהל, היה התוכנית כניסה חופשית, ששודרה לפני יותר משבוע, ושעסקה בסוכנות-היהודית.

מיכה ינן, יו"ר הוועד, הזמין לישיבה את **שלמה גזית**, שהוא מנכ"ל הסוכנות היהודית, המשמש גם כנציג הסוכנות במליאת רשות-השיר דור.

בניגוד לתוכנית ששודרה בטל-וויזיה, ושהיתה רצופה בצעקות ובמריבות בין המראיינים, היתה ישיבת הוועד שקטה, בדרך-כלל. היתה בה רק התפרצות אחת: גזית התקיף את הטל-וויזיה ואמר, בין השאר, כי תפארת הרקע, שבה נראו מטוסים מביאים דולארים לארץ, הזכירה לו את שיטת העבודה של העיתון הנאצי, ד"ר שטיינר.

חיים יבין, מנהל-הטלוויזיה, רתח על ההשוואה ואמר שהוא מוחה על התבטאות כזו כלפי המישדר.

ר"ד ישראל פלג, חבר-הוועד, ביקש מגזית להסכים למחוק את הכי טוב מן הפרוטוקול. הוא אמר שעל הש

וואה כזאת אין הוא מוכן לקיים ריון. לא בשימחה הסכים גזית לבקשתו של פלג. ההשוואה נמחקה מהפרוטוקול, אך נשארו התקפתו וביקורתו החריפות של גזית על המישדר.

הספינות שבדרך

הוועדה-המנהל סירר ביום השני הש"בוע באולפנים החדשים של קול-ישראל בבניין חוטי-ירושלים בבירה. את הישיבה השבועית ערכו חברי הוועד באולם הישיבות, סרטוגה.

שנים, ובסוף יום אחד יבואו לקחת אותי, לרדת! עדיף לי להתאבד, עכשיו ומיד. אין לי בעיה לעשות זאת. עם הסוכרת שלי, די שלא אוכל כמה ימים. יש רעש סביבי בארץ? אני רוצה שיהפכו את זה לפוליטי? לאשתי — איך היא מחזיקה מעמד? — תמסרו רק ר"ש, ושאינו מרגיש טוב. אל תתנו לה לבוא לבקר אותי. אל תתנו לה להגיע הנה.

לירות. אם היית רואה את המדים של הכלא... אם היה לך משרת — לא היה לובש אותם! אני צריך לשלם פה על כל צעד. יש לי כל יום שילשול מהמים פה. בשביל לא להרפון בחדר שלי — שם יש רק דלי — אני צריך לשלם. ועם כל זה, לא איכפת לי להיות כאן 25 שנים. לא איכפת לי — רק לא לתלות! אני מוכן לחכות 20-10 שנה. יש לי זמן. רק שלא יתנו לי לבלות פה

הפרקליט המהולל

ד עצם היום הזה לא זכיתי לראות את עלי אל-רגל, עורך-הדין שלי. לא ראיתי מעולם את פרצופו! אמר לי במירות יוסף טחן.

ובכן, אני — זכיתי, לא שלא התאמצתי כדי לזכות בזאת. מוליטיקאים ופקידים בכירים במצרים שמחו להדגיש באוזני שהמדובר ב.אחד מחמשת עורכי-הדין הגדולים של מצרים. מי שהיה כמעט מועמד למישרת שר-המישפטים!

קשה לומר שעורך-הדין המהולל התלהב מאיזכור שמו בהקשר למבריה-הסמים הישראלית, לכן שמו ופרטיו לא מורסמו עד השבוע שעבר.

עורך-הדין צבי לידסקי, ששכר את שרותיו של העמית המצרי, אומנם הכין אותי, לפני צאתי למצרים. לקראת מגע אפשרי עם הפרקליט הנודע, אולם גם ההכנה המדוקדקת ביותר לא הכינה אותי להתמודדות עם הדוקטור עלי אל-רגל.

ראשית, הטלפון במישרדו אינו פועל. אחרי הפעלת כל הקשרים והתשלומים האפשריים, זכיתי לקבל את מיספר-הטלפון שלו בביתו.

גם בידו משה ששון, שגירר ישראל במצרים, לא היה מיספר-הטלפון הנכסף.

היה זה ביום החמישי בלילה, היום שבו התקיימה שמיעת פסק-הדין בבית-המישפט העליון, בנוגע לעירעור על גזר-דין-המוות שגזר על טחן. ביום הרביעי בלילה, ערב השימוע, טילפנו לידסקי וגם יואל טחן לעורך-הדין והזכירו לו להופיע לשימוע. אין בעיה — נענו השניים.

ביום החמישי בלילה, ב-23.30, קיטר אל רגל באוזניי: "אני רוצה לישון. אשתו (של טחן) טילפנה, עורך-הדין שלו טילפן, מרוטרס טילפנו, עוד עיתונאים טילפנו, ואני רוצה לישון... אני לא יודע כלום על פסק-הדין הבוקר, איך אני לא יודע? כי לא הייתי שם בכלל! היו לי עיסוקים אחרים.

אין לך מושג כמה שאני רוצה לישון! בואי אליי למישרד ביום הראשון — או בשבת — בין 7 ל-9 בערב. טלפני אליי מחר בערב."

למחרת בבוקר, ביום השישי, משהתקשר אליו אדם אחר מהקהילה הישראלית בקאהיר, התלונן אל-רגל באוזניו: קבעתי איתה (איתי) לפני שלושה ימים ב-9 בבוקר, והיא לא הופיעה. היא לא היתה אז עדיין בקאהיר? חשבתי שקבעתי איתה. מה, אתם עובדים גם ביום השישי? אתם לא נחיים? אני כל-כך רוצה לישון! שהיא (אני) תבוא לפגוש אותי מחר ב-10 בבוקר. בבית-המישפט העליון!"

בערב קבע איתי שוב, מחר ב-10 בבוקר, בבית-המישפט העליון! על קביעה זאת חזר שוב באוזני פקיד מצרי בכיר ביותר בשעת-לילה מאוחרת.

יום השבת, 10 בבוקר, רחוב יולי מיספר 26, בית-המישפט העליון המצרי, בניין ענקי מאבן קרה, כל צעד ונקישת-עקבים מהדהדים, זוגות-שוטרים ניצבים בכל פינה ופתח אפשריים.

באולם שבו קבעתי עם אל-רגל יושבים שלושה שופטים עליונים. סרט תכלת כרוך על כתפם הימנית, ויורד באלכסון לעבר המותן השמאלית.

מאחורי מעקה-עץ יושבים עיתונאים ומסקרים את המישפט. בקרב הקהל בולטים מישפטנים ופירחי-מישפטנים בגלימות שחורות, גם מישפטניות על עקבים גבוהים.

אל-רגל! אין, המישפטנים שבאולם הפכו עבורי את הבגין. "מאפיש! הודיעו לי לבסוף.

אמר לך שיבואו! לא הבינו את תדהמתו. אמר — אמר. ביום הרביעי החלטתי ללכת לבקר את אל-רגל במישרדו. לפני צאתי לדרך וידאתי כמובן שהוא במישרדו.

אך נכנסנו למישרדו, וכולם פינו לנו את הדרך. מבין החיוכים והנימוסים ניתן היה להרגיש היטב את המתח באוויר.

אל-רגל — גבר קשיש, ראשו עטור במיגבעת-פרווה שחורה, עיניים בוחנות-עוממות, חיוך מתוח — קיבל את פני בישיבה. במשך הפגישה כולה לא זע מכיסאו.

לידו ניצבה מנורת-שולחן, שבה שיקף בעצבנות בולטת: פעם האיר עליי ומעם על עצמו, ושוב — עליי, ושוב — על עצמו. לא בוער לו כלום. הוא כיבד אותי בקפה, התעניין לשלומי. אני מצדי החלטתי לשחק לפי חוקי-המישחק, הרעפתי עליו מחמאות לרוב, התלהבתי בקול-רם כיצד נהגי-המוניות מכירים אותו. ציטטתי חלק מהדברים שאמרו לי עליו שרים וחברי-פרלמנט, חלק מהדברים.

אל-רגל השתנה כהרף-עין, חיוכו התרחב, סומק-נעורים עלה בפניו. האווירה השתנתה ונעשתה נעימה, רוויית חנופה הדדית. הוא הרגיע אותי, אין מה לפחד, במצרים אין, וכאן העביר את ידו על צווארו לרוחב, במהירות, כל-כך מהר.

התנועה הזאת, הסתבר במשך השיחה, הביבה עליו. על פי רגל, ניתן לערער שוב ושוב על פסק-הדין, עד קצה-הקוצים. יש זמן, הוא לא מרצה מהמספרמנט של לידסקי ומהקשרים שלו עם התיקושות. על עיתונאים הוא השמיע באוזניי כמה וכמה מביטוייו החביבים, שהנייר לא יסבול אותם.

כאשר קמתי לצאת, היה נדמה לי — או שמא טעייתי — כי רווח לו. מרשו, טחן, סבור שמאיימים עליו.

מנכ"ל גזית (עם אליזבת טיילור) דר שטיינר!

מאחורי המירקע

לא מדובשם ולא מעוקצם

גם השבוע, 10 ימים יותר אחרי שידור התוכנית השבועית מוסף-המוספים, שבה ערכה הרבנית אילנה גליקסברג אריות ביחד עם דן מר"גלית, המשיכו להגיע תגובות נזעמות של צופים למישרדי רשות-השידור בכנייה כלל בירושלים.

הצופים סבורים, כנראה, שרשות-השידור אחראית גם לתוכנית זו, ואינם

האולם קיבל את שמו המשונה מידי **נקדימון** (נקדי"ר) רוגל, משום ש"שולחן-הדיונים באולם זה נראה כמו סיפונה של נושאת-המטוסים סרטוגה.

אורי פורת, מנכ"ל-הרשות, אמר שלהבדיל משולחן זה, נראה שולחן הדיונים הקבוע של הוועד בבניין כלל כמו טיטאניק (אוניית-הנוסעים שטבעה).

על זה הוסיף **חיים יבין**, מנהל-הטלוויזיה, כי שולחן-הדיונים אצלו נר"א כמו נאוטילוס, הצוללת הדימ יוניות כסיפורו הבריוני של ז'ול ורן.

שמים לב לכך שזו תוכנית של הטל-וויזיה החינוכית. במישרדי הרשות נמאס לקבל את מחאות הצופים בטלפונים ובכתב. הא"נשים שם אומרים שלפעמים, אומנם, נחמד לקבל מחמאות ושבחים על תוכניות המשוררות בחינוכית, אבל אם זה כרוך גם בקבלת הביקורות, הרי שהם מוותרים על שניהם. לא מדובשם ולא מעוקצם.

מאחורי המיקרופון

ללמוד בארץ

חיילים משוחררים ותלמידי תיכון, הרוצים להירשם באוניברסיטה, יוכלו לקבל מידע עדכני ומפורט ביום הרביעי בגליציה-ל. התחנה הצבאית עורכת מישרד מיוחד בן שתיים, שישודר ב-6 בערב, שאותו ינחה **סלחם עידן**, ושעביר תשובות על שאלות המאזינים מאר-בעה מוקדים בארבע אוניברסיטות שר נות: ירושלים, תל-אביב, חיפה ובאר-שבע.

המידע על הרשמה ללימודים, תנאי-קבלה, הטבות לחיילים, בחינות פסיכומטריות, מעונות, מכינות, ועוד, יינתן באמצעות קו פתוח. השאלות יתקבלו כבר משעות הבוקר של היום השלישי, בטלפון 813344 בתל-אביב.

מרצה מסוג חדש

מרצה חדש, שאינו דוקטור ואינו פרופסור, מצטרף לצוות המרצים באר-ניברסיטה המשודרת בגליציה-ל. לקראת הסמסטר החדש הנפתח ב-10 בפברואר.

המרצה הוא השחקן ניסים עזיקרי, שרצה מרי יום שלישי על תהליך-העבודה ועל תפקידים שונים שגילם כתיאטרון הבימה.

שאר ההרצאות בסמסטר זה: בימי ראשון ירצה הר"ר יוסף שימרון על תה-ליך הקריאה מנקודת-מבט של הפסי-כולוגיה של הלשון, בימי שני ירצה פרופסור שלום רונברג על המוסר הירודי, בימי רביעי ירצה ר"ר יוסף קפלן על האנוסים בספרד ובפורטוגל במאה ה-14, בימי חמישי ירצה פרופסור יוסף אגסי על הפילוסופיה של הטכנולוגיה.